

ת"פ (באר שבע) 62315-06-24 - מדינת ישראל נ' אריאל ברי

ת"פ (באר-שבע) 62315-06-24 - מדינת ישראל נ' אריאל ברישולם באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 62315-06-24

מדינת ישראל

נגד

אריאל ברי

ע"י ב"כ עו"ד אשרף שחאדה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[13.07.2025]

לפני כבוד השופט ערן צברי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בעבירות של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 ובעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בכך שבתאריך 13/06/24 השוטר לידור ידי יצר קשר עם אחר באמצעות קבוצת טלגרם בשם "SMOKYSHOP420 לצורך קניית סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20 גרם בתמורה ל-900 ₪, ולצורך כך קבעו להיפגש באופקים.
3. בשעה 20:00, הנאשם הגיע למקום המפגש כאשר הוא נוהג ברכב מסוג פז'ו ל.ז 67-988-80, עצר בסמוך לשוטר, פתח את חלון הרכב וסימן לו להתקרב. הנאשם מסר לשוטר שקית קרטון ובה 2 קופסאות עם סם מסוכן מסוג קנבוס במשך כולל של 19.66 גרם, ובתמורה מסר השוטר לנאשם 900 ₪.
4. בנוסף, החזיק הנאשם ברכבו 40 יחידות של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 370 גרם נטו, 3 יחידות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 10 גרם נטו.
5. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות והנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. עיקר טיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן

6. שירות המבחן בתסקירו סקר את עיקר קורות חייו של הנאשם כי הוא בן 23, רווק, אשר גדל והתחנך בבאר שבע; סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ותיאר עצמו כתלמיד טוב ושקט, שנענה לסמכות; שירת שירות צבאי מלא; לאחר שחרורו עבד כשנתיים כעוזר טכנאי במפעל "חוחובה ישראל", בהמשך עבד כחצי שנה כמנהל סניפי מזון עד למעצרו; במהלך מעצר הבית השתלב בלימודים מקצועיים בתחום שוק ההון, ושואף לעסוק בתחום עם סיום לימודיו; גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקדת, קיבל את צרכיו הבסיסיים וגדל עם גבולות, ערכים ומשמעת; קיים קשר תקין עם משפחתו, אשר היוותה עבורו עוגן ותמיכה משמעותיים, אך התקשה לשתף אותם ברגעי קושי ודחק; נעדר עבר פלילי.

7. דיווח על התנסות ראשונה בקנאביס בגיל 18, במהלך שירותו הצבאי, דרך חברים בעלי השפעה שלילית; לאחר שנתפס עם חבריו, הפסיק את השימוש למשך שנה; חזר לצרוך קנאביס מספר חודשים לאחר אירועי השביעי באוקטובר, כדרך התמודדות עם אובדן מכרים וחברים מהשירות הצבאי; הפעם השימוש היה תכוף יותר, כמענה לרגשות שליליים; הפסיק את השימוש באופן עצמאי מאז מעצרו.

8. הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה ובחן את התנהלותו באופן ביקורתי; רכש קנאביס דרך אפליקציית טלגרם ומכר את הסמים למטרת רווח כספי מהיר; התנהלותו נבעה מקשייו להתמודד עם חוויות משבריות ובקשייו להסתייע במשפחתו; שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות; שיתף כי שואף להשתלב בתפקיד בטחוני או משטרי, מתוך רצון לתרום למדינה ולהגן על אזרחיה. כמו כן, הביע רצון לבנות לעצמו עתיד טוב יותר ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב.

9. במהלך מעצר הבית, היה נתון תחת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים. במסגרת הצו, השתלב בקבוצה טיפולית שבועית, שמטרתה עיבוד חוויות המעצר, זיהוי גורמי סיכון, דרכי קבלת החלטות והתמודדות עם התנאים המגבילים. השתתף בקבוצה כארבעה חודשים, שיתף פעולה באופן מלא, הגיע באופן עקבי ובזמן, היה קשוב ומעורב בתכנים, שיתף מעולמו הפנימי ומנסיבות מעצרו. לא נרשמו לחובתו הפרות. ביטא רצון ונכונות להמשיך קשר טיפולי. לאורך הקשר עם שירות המבחן, גילה שיתוף פעולה מלא ונכונות לשינוי משמעותי בחייו.

10. השתלב בקבוצה טיפולית נוספת לצעירים עוברי חוק, גילה מחויבות, השתתף באופן פעיל, שיתף בקשיים וחולשות, הציב מטרות טיפוליות, הביע חרטה כנה על בחירותיו והיה מסוגל לבחון חלופות. ניכר כי עבר תהליך משמעותי, גילה אחריות, עניין ורצון ללמידה ויישום, השקיע מאמצים בשינוי דפוסיו הבעייתיים, למד על עצמו, בחן את קשריו החברתיים והעלה את ביטחונו העצמי.

11. באשר לגורמי סיכון, מצאו כי אל טמונים בקשייו של אריאל להתמודד באופן עצמאי עם אתגרים בחיים ופנייה לחומרים ממכרים כדרך התמודדות לא אדפטיבית; עמדות מקלות ביחס לשימוש בסמים וטשטוש גבולות סביב השימוש, שהובילו להעמקת מעורבותו בהתנהלות שולית מעבר לשימוש העצמי; קשריו החברתיים השוליים; חומרת העבירה; חסך בכלים אדפטיביים להתמודדות עם מצבי חיים מורכבים, לצד קושי להסתייע בקרובים.

12. גורמי סיכוי אליהם התייחס שירות המבחן הם היעדר עבר פלילי; הליכים משפטיים מרתיעים ומציבים גבולות; מודעות גוברת לבעייתיות בהתנהגותו ובדפוס השימוש בסמים; הימנעות מצריכת סמים; שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן ונכונות לערוך שינוי משמעותי בחייו; אורח חיים יצרני טרם מעצרו, שכלל לימודים, שירות צבאי ותעסוקה; תמיכה משפחתית משמעותית; מוטיבציה להימנע מפלילים בעתיד, משימוש בסמים ומקשרים חברתיים שוליים; ורצון להשתלב בתפקיד בטחוני או משטירתי ולנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב.
13. לכן המליץ שירות המבחן להורות על ביטול הרשעה, העמדה תחת צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית, הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות והתחייבות כספית.
14. באשר להמלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, הרי שזו נבעה מאחר ומדובר בצעיר שאינו מנהל אורח חיים שולי מושרש, שלקח אחריות על מעשיו, בוחן את התנהלותו ומשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. כמו כן, הביע רצון להמשיך את הטיפול שהחל. שירות המבחן סבר כי הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי השיקום ודימויו העצמי של הנאשם.
15. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים מוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וביניהם הפגיעה בבריאות הציבור ובשלום הציבור, עקב הפצת הסם המסוכן; כי סמים מסוכנים מהווים גורם מרכזי לפשיעה, לרבות עבירות רכוש ואלימות, המבוצעות על ידי צרכני סמים הזקוקים לכסף לרכישת הסם; והדגישה את הפגיעה בביטחון הציבור כתוצאה מעברייניו הקשורה במימון הסמים וההתמכרות. מידת הפגיעה בערכים אלה ממשית וחמורה, נוכח הנזקים הנרחבים הנגרמים לחברה כולה כתוצאה מהפצת סמים.
16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה את כמות הסם שסחר בה הנאשם (19.66 גרם נטו קנאביס), את העובדה שהחזיק ברכבו סמים נוספים (40 יחידות קנאביס במשקל 370 גרם נטו ו-10 יחידות חשיש במשקל 3 גרם נטו), ואת העובדה שהסם הוחזק ברכבו תוך שינועו ממקום למקום, דבר המעיד על כוונת סחר. לכן עתרה למתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.
17. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם נעדר עבר פלילי, הופנה לשירות מבחן, שם השתלב בהליך טיפולי באופן חיובי; לצד ההתחשבות בנתונים אלה, הדגישה את הצורך בענישה מרתיעה שתשקף את חומרת העבירה ואת הצורך בהרתעת הרבים. לכן, עתרה להטלת עונש מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, לצד מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות.

18. ב"כ הנאשם בטיעונו טען כי הפגיעה בערכים המוגנים שינה ברף הנמוך שכן מדובר במקרה סחר אחד והחזקת סמים מסוג קנאבוס, שאין בו מהקשים בשוק; שימש חוליה בדרג ביצועי נמוך ולא זה שיזם את מכירת הסם; לא נגרם כל נזק שכן הסמים נתפסו ע"י המשטרה ולכן מדובר בנזק פוטנציאלי בלבד; מאחר שאין מדובר בסם מסוג הסמים ה"קשים", גם אם היה מופץ, אין מדובר בפוטנציאל נזק ברף הגבוה.
19. הסיבה לביצוע העבירה היא סיבה כלכלית והתחברות לגורם אשר נגרר אחריו, תוך הוכחת ניסיון להוכחת מצבו החברתי, שכן מדובר בנאשם שגר בבית שמצבו הכלכלי אינו טוב; לא היה כל תכנון משמעותי, אלא באדם שהופעל ע"י אדם אחר ושכל העבירה תוכננה ע"י האחר; לפיכך מתחם העונש ההולם צריך להיות בהתאם לאירוע אחד ונע במתחם של מספר קצר מאוד של מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר;
20. הסניגור לא חזר על הבקשה לבטל את הרשעת הנאשם, אלא ביקש לאמץ המלצות שירות המבחן ולחרוג ממתחם העונש ההולם משיקול שיקום שכן מדובר נאשם שעבר שינוי משמעותי מעת שהוגש כתב האישום, נרתם בכל מאודו לתהליך אצל שירות המבחן והוא מבקש לצאת לדרך חדשה; לענין נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשם צעיר, בן 24 שנפגע מההליך המשפטי אשר היווה עבורו חוויה טראומטית ומרתיעה, איבד את מקום עבודתו שהיה משמעותי עבורו, ופועל בכדי להשתלב בלימודים מקצועיים בשוק ההון.
21. הנאשם בדברו האחרון בדיון ציין כי עבר דרך ארוכה והוא מצטער על מעשיו; כיום נמצא במקום אחר כך שהוא גר עם בת זוגתו, מתקדם בעסק של פירות, מתכנן להתקדם בעבודתו, רוצה להתחיל ללמוד באוניברסיטה כלכלה ואף להתגייס במשטרה; כיום לא נמצא בקשר עם אף אחד מחבריו הקודמים; הביע הערכה גדולה לשירות המבחן אשר סייע לו לראות את האתגרים בחייו בצורה שונה.
- קביעת מתחם העונש ההולם
22. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
23. עבירות סמים, ובראשן עבירות של סחר בסמים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים.
24. על בית המשפט לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב הפצת הסם והשימוש בו. נזקים אלה כוללים את התמכרות המשתמשים בסמים שנופלים בסופו של דבר כנטל על החברה. ומנגד, יש שנמנים על שרשרת הפצת הסם שנהנים מתשואות כלכליות משמעותיות, תוך שהם מותירים אחריהם חורבן.

24. לפיכך בתי המשפט באו באמירה שעוברת כחוט שני בפסקי הדין השונים, לנקוט מדיניות החמרה ומרתיעה בעבירות אלה - רע"פ 8388/22 עידן אביבי נ' מדינת ישראל (נבו 8.12.2022) - "בית משפט זה מתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הסמים. חומרה זו נעוצה בפגיעה הישירה בצרכני הסמים, ובפגיעה העקיפה הנגרמת לציבור בכללותו (ע"פ 1517/22 בן-הרוש נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (8.3.2022); רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (16.3.2022)). כחלק מהמאבק בנגע הסמים, יש לבער כל ניסיון סחר והפצה של סמים הנעשה לשם השגת "רווח כלכלי קל ומהיר". לצורך כך, יש לנקוט בענישה מוחשית ומרתיעה אשר תשמיע בקול ברור את המסר כי הסחר בסמים - אינו בעל תוחלת כלכלית (ע"פ 2139/22 ג'נאח נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (14.7.2022))."
25. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה מדודה בלבד, וזאת בשל כמות וסוג הסמים שמכר הנאשם לסוכן ואשר נתפסו בהמשך ברכבו, אשר לא מהווים כמות חריגה לחומרא.
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירות
26. קיים תכנון מקדים לעבירה זו. אמנם הנאשם לא היה זה ששוחח בפועל עם השוטר אך עצם העובדה שהיה מוכן עם הסמים ברכבו וכן ידע כי עליו להגיע למקום המפגש לאחר שהאחר עדכן אותו, יש בכך בכדי להעיד על תכנון מקדים ועל היותו חלק משרשרת הפצת הסם. יש לומר בצורה ברורה כי "פרופיל" זה של מעשה מאפיין רבים מסוחרי הסמים בעידן המודרני, כאשר ישנו "מרכז מתכלל" שמשלח את מפיצי הסמים למבקשי הסמים. על כן אין בכך כדי לומר שמעשיו מעידים על היותו בדרג לא רלבנטי לשרשרת הפצת הסם.
27. לא נגרם נזק בפועל, שכן מדובר בכמות קטנה וכן מדובר בסם שנמכר לשוטר.
28. עם זאת, קיים נזק פוטנציאלי ממשי שכן ברכבו היו כמויות גדולות של סמים אשר היו מוכנים להפצה. כידוע, הנזק מהפצה ושימוש בסמים חורג מגבולות המשתמש הבודד, והוא משליך פעמים רבות על סביבתו הקרובה, ואף על הציבור בכללותו, שעה שהוא מביא את המשתמש למירוץ אחר מנת הסם הבאה, ומכוחה להשיג כסף או רכוש על מנת לממן אותה. הצד האחר הוא כי מידת הפוטנציאל היא מדודה, נוכח הכמות וסוג הסמים שאיננה חריגה לחומרה, כפי שצוין גם קודם.
29. המניע לעבירות הוא רצונות של הנאשם להשיג רווח כלכלי מהיר, וזאת למרות היותו אדם נורמטיבי שעבר באותה העת בעבודה מוסדרת ולא הביע כל מצוקה כלכלית.
- מדיניות הענישה

30. הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים נע במנעד רחב ביותר, והיא מושפעת מסוגי הסמים, הכמות, מידת האינדיקציה להפצת הסמים וכיוצ"ב.
31. בע"פ 1345/08 ארקדי איסטחרוב נ' מדינת ישראל (נבו 18.5.2009) קיימת התייחסות לעניין עבירות אלו, שם נאמר כי "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה.
32. עוד נאמר בהקשר זה בע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (נבו 22.6.2010) "על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כשמדובר בכמות כה גדולה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכן, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".
33. ברע"פ 35301-10-24 עדן בושרי נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2024) הנאשמת הורשעה בעבירות של סחר בסם מסוכן עת מכרה 19.99 גרם קנבוס תמורת 1,000 ₪ והחזיקה ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 250 גרם המחולק ל-30 אריזות, וכן החזיקה ברכבה כ-3,000 ₪ מזומן. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לאור העובדה כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי וכן לאור תסקיר שירות המבחן, נגזרו על הנאשמת 60 ימי מאסר בפועל לריצוי על דרך עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות הערעור נדחו.
34. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 10519-09-22 מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל סוויסה (נבו 2.4.2023) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וניסיון לסחר בסמים מסוכנים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין ענישה טיפולית הכוללת צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה ועד לענישה מוחשית של עד 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 340 שעות, צו מבחן וענישה נלווית. ערעור שהוגש ע"י המדינה התקבל ונקבע כי מתחם העונש ההולם הוא 6-12 חודשי מאסר. צוין כי הנאשם לא עבר הליך כה משמעותי בכדי לרדת אל מתחם העונש ההולם, אך יש להתחשב בכך ועל כן הועמד עונשו על 6 חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות.

35. בעפ"ג (מחוזי ים) 2977-09-21 מדינת ישראל נ' תומר אוחיון (נבו 28.9.2022) הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. שם היה מדובר בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג MDMA במשקלים של 5 - 10 גרם בכל פעם, וכן החזקה של סמים נוספים וביניהם 28.98 גרם MDMA ו-183 בולי LSD מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.04 גרם, נוסף לסכום כסף. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 20-10 חודשי מאסר. הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי וגזר על הנאשם צו של"צ וצו מבחן. הערעור נדחה.
36. באשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, הרי שבעפ"ג (מחוזי ב"ש) 22751-03-22 ליאור יפרח נ' מדינת ישראל (נבו 25.5.2022) שם הודה הנאשם בהחזקת 98.9 גרם של קנאביס שלא לצריכתו העצמית, לא הייתה מחלוקת באשר למתחם העונש והערעור נגע להטלת מאסר בפועל; ברע"פ 322/15 חן ג'אנח נ' מדינת ישראל (נבו 22.1.2015) דובר על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סכין, ובנוסף החזקת מספר פלטות חשיש במשקל 214.62 גרם, וכן פלטה של 192.67 גרם. מתחם העונש שנקבע היה 7-18 חודשי מאסר, ובשל עברו הפלילי המכביד הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל; ברע"פ 189/15 עומר כהן נ' מדינת ישראל (נבו 21.1.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 92.88 גרם חשיש, שלוש עבירות סחר בקוקאין במשקל של 0.7 - 1.56 גרם בכל פעם, תיווך במכירת חמש מנות קוקאין והחזקת סמים נוספים בעת מעצרו ובין היתר 15 גרם קוקאין לערך ועוד. נקבעו מתחמי עונש לעבירות הסחר - 8-18 לכל אחת, ולהחזקת הסמים 6 - 12 לכל עבירה. בסיכומם של דברים הושתו עליו 22 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה מאחר שנמצא כי פעל ב"מקצוענות" וכן נדחתה בקשת רשות ערעור.
37. מכאן יש לומר כי המקרים אליהם הפנתה המאשימה הינם חמורים בהרבה מהמקרה בפני, וממילא אין בהם כדי לתמוך במתחם העונש אליו עתרה, שהוא מכביד מעבר למתחמים שפורטו מעלה בטיעוניה.
38. יש להזכיר כי - "הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין שיקולי הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, שקביעתו משמיעה קביעה ערכית (כעולה מהוראת סעיף 40 לחוק)" (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 9.10.2016), ע"פ 3698/20 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2020), רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (נבו 10.1.2021).
39. לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות האמורות בתיק זה, מתחם הענישה הינו מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
40. הנאשם צעיר, בן 23, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר נעדר עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

41. הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, כבר מהליך מעצרו. במסגרת הליך השיקום, הגיע לפגישות במלואן, שיתף פעולה באופן מלא, שיתף מעולמו ונראה כי התרחק מהחברה השולית איתה היה מעורב. ניכר מדברי שירות המבחן, כי ההליך המשפטי היה עבורו מעין "קריאת השכמה" להתעורר מהמסלול השלילי בו החל לצעוד. הוא הבין את חומרת המעשים, נעזר פעם נוספת בבני משפחתו וקיבל מהם כוחות, עשה שינוי יסודי בהתנהלותו, וחישב מסלול מחדש. לשון אחר, הנאשם מינף את ההליך המשפטי ואת הכלים שהונחו בפניו ובעיקר את שירות המבחן, הוא מצא בדברים עניין, ומיצה את התהליך באופן חיובי.
42. חשוב לומר כי לא מדובר בנאשם שניהל אורח חיים עברייני, וכי לא היה אמור לשנות את מצבו מקצה לקצה בכדי לחזור לחיים נורמטיביים. הוא ניהל בעבר אורח חיים נורמטיבי, ומעשיו הפליליים אירעו בתחילת ההידרדרות ולא בחלקים משמעותיים ומסובכים שלה. גם כיום הוא עובד בעבודה מסודרת, בעל שאיפות לעתיד הן בתחום המקצועי והן בתחום המשפחתי, מתגורר עם בת זוגו, מתחיל ללמוד לימודים אקדמאים, ואף ביטא שאיפות להתגייס למערכת אכיפת החוק. על כן יש לומר כי לא רק שהוא ערך מאמץ ממשי לשיקום, אלא שיש בהחלט אופק שיקומי הנתמך ברעיונות, דיבורים ומעשים, ועל כן הוא בהחלט עומד בתנאים שנקבעו בחוק ובפסיקה לאפשרות לחרוג לקולא משיקולי שיקום.
43. יש אינטרס הרתעתי מובהק בעבירות הסמים, נוכח מידת הסיכון המשמעותי והממשי לשלום הציבור, הפגיעה במשתמשי הסמים וסביבתם הקרובה והרחוקה, והשלכות הרוחב של השימוש בסמים. יחד עם זאת, מצאתי לנכון לומר כי במקרה שלפניי שיקולי ההרתעה זניחים ביחס להליך השיקום המשמעותי שפורט מעלה, ועל כן מצאתי כי הנאשם הורתע דיו.
44. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח החלטות רבות המגדירות כי חריגה משיקולי שיקום תעשה במשורה ורק במקרים המתאימים לכך בהם סיכויי השיקום מובהקים ומצדיקים זאת (ראו ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל (נבו) 24.5.2022), ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נבו) 31.1.2023), ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נבו) 20.10.2022).
45. הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי, כבר מתקופת מעצרו תוך עמידה בתנאי הקבוצות בהן השתלב וכן שיתוף פעולה מלא, חזרה לאורח חיים נורמטיבי וניסיון לשקם את חייו על הצד הטוב ביותר. לפיכך, אני מוצא לנכון לקבל את המלצות שירות המבחן ובכך לסטות ממתחם העונש ההולם.
- סוף דבר
46. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :
- א. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם על עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ב. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

יתרת הכסף הנמצאת בהליך המעצר הקשור, תשמש לשם תשלום הקנס, וזאת ככל שאין מניעה חוקית אחרת. המידה שתישאר יתרה היא תוחזר לנאשם או למי מטעמו. הדבר נעשה בהסכמת הנאשם.

במידה שתישאר יתרת קנס, היא תשולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/10/2025. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ג. הנאשם יתחייב בסך 7,500 ₪ שלא לעבור כל עבירת פשע בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ד. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן בהתאם להשמה שתוגש על ידי שירות המבחן בתוך 30 ימים מהיום.

הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.

ה. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

מורה על השמדת הסמים בכפוף לחלוק מועד הערעור.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.